

rimeligt Forhold mellem Tolden paa Raatobak og den Afgift, der betales af indenlandsk Tobak. Tidligere var Forholdet det, at Afgiften af indenlandsk Tobak var 50 Ø. og Tolden paa Raatobak 1 Kr., men ved den Lov, her er Tale om, forhøjedes Tolden paa Raatobak til 2 Kr., og jeg har derfor fundet det rimeligt, at Afgiften af den indenlandske Tobak forhøjedes til 1 Kr.; der vil jo alligevel vedblive at være en Beskyttelse af den indenlandske Tobak paa 1 Kr. pr. kg. Dette Spørgsmaal spiller sikkert ikke nogen finansiel Rolle, men Folketinget har i hvert Fald ønsket, at Paragraffen skulde have denne Affattelse, til Trods for at der var Mulighed for at tage den anden Stilling; Paragraffen er ikke undergaaet nogen Forandring i Folketinget.

Fra visse Sider er det blevet hævdet, at det var urimeligt at opgive nogen af denne Toldlovs Indtægter, og man har dels forundret sig over, at jeg som Finansminister gjorde det, dels bebrejdet mig det, idet man hævder, at Staten jo maa have Brug for alle de Penge, den kan skaffe sig, og at den derfor ikke ved at stryge en Del af Toldsatserne i denne Lov bør give Afkald paa Indtægter til en 4—5—6 Mill. Kr., hvor meget det nu kan blive. Jeg maa sige, at det er naturligvis en overordentlig gunstig Stilling for en Regering, at Oppositionen ønsker at bevilge den flere Penge, end den selv vil have, og gerne vil styrke dens økonomiske Position saa meget som muligt; jeg anser ogsaa dette for et Bevis for, at man ikke ønsker, at denne Regering skal gaa til Grunde af Næringsørg, idet man gerne vil give den gode økonomiske Vilkaar at leve under. Men alligevel har jeg ment at burde give Afkald paa disse Indtægter, fordi jeg ikke anser denne Toldlov for at være noget idealt Beskatningsgrundlag, navnlig ikke de Dele af den, som jeg har foreslaaet skal udgaa — eller for at sige det stærkere, jeg anser dem for at være et meget *uheldigt* Beskatningsgrundlag, og derfor har jeg ment, at der ikke kunde blive Tale om at forny dem.

De Skatter, som Befolkningen skal bære, mener jeg nemlig skal lægges paa en saadan Maade, at de hviler der, hvor de bedst kan bæres. Som jeg allerede har antydnet, er det min Hensigt at tage hele Skattespørgsmaalet op til Behandling i indeværende Sommer og Begyndelsen af Efteraaret, saaledes at vi til Vinter kan komme til at tage Stilling til, hvorledes Skatterne skal hvile paa den danske Befolkning. Jeg

kan allerede nu sige, at det er min Hensigt, at de Lovforslag, der eventuelt vil blive fremsat som Resultat af denne Undersøgelse, bliver af den Art, at Skatterne fortrinsvis kommer til at hvile paa de Befolkningskredse, som har bedst Raad til at betale dem. Denne Regering vil ikke følge en Politik, der i særlig Grad gaar ud paa at lægge Skattebyrden nedad i Befolkningen. Vi vil, som al demokratisk Skattepolitik har gjort det tidligere, søge at lægge den største Del af Skattebyrden paa de velhavende Dele af Befolkningen, fordi vi mener, at det er dem, der har bedst Raad til at bære den. Men dette Spørgsmaal foreligger for saa vidt ikke til principiel Afgørelse. Jeg siger, hvad jeg mener derom, og hvorledes min Stilling vil blive i Fremtiden til disse Spørgsmaal. Det, det drejer sig om her, er en Fornyelse af den gældende Lov. Lovforslaget derom forelægges som et finansielt Lovforslag, uden at der fra Regeringen Side er taget principiel Stilling til de Toldsatser, som foreslaas, og jeg har ogsaa forstaaet, at de øvrige Partier i Folketinget er gaaet med til Lovforslaget uden at føle sig forpligtede til at tage principiel Stilling til de forskellige Toldsatser, idet man ikke mente, at Tiden var inde til at afgøre dette nu.

Jeg skal, inden jeg slutter, nævne, at der er sket Henvendelse til mig fra Grosserer-Societetet og Industriraadet i Anledning af den eventuelle Fornyelse af den heromhandlede Lov. Grosserer-Societetet har anmodet mig om at stryge Toldsatserne paa tørrede Frugter, idet man mente, at de virkede uheldigt. Dette Ønske har jeg kunnet imødekomme. Fra Industriraadets Side var der en Række Ønsker om Forandringer i Toldsatser og om forskellige nye Positioners Optagelse o. s. v. Jeg erklærede overfor Repræsentanter for Industriraadet, at det vilde være umuligt at tage en Realitetsdiskussion om Toldspørgsmaalet nu. De Forslag, de stillede, vilde jeg gerne være med til at tage under Overvejelse til Efteraaret, naar Spørgsmaalet kom frem, men jeg mente, at det var ganske umuligt paa det nuværende Tidspunkt at tage Sagen op. Dette falder ganske i Traad med det Standpunkt, jeg har indtaget til Loven som Helhed, og som jeg ogsaa forstaaer, man har indtaget i det høje Folketing.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Landstings Velvillie. Jeg tør maaske haabe, at det ogsaa vil faa en hurtig Behandling i dette Ting.